

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžf/47/2015
Identifikačné číslo spisu: 2014200146
Dátum vydania rozhodnutia: 22.03.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2014200146.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Soni Langovej v právnej veci žalobcu: Mgr. Roman Desát, so sídlom Námestie SNP č. 3, 917 01 Trnava, správca konkurznej podstaty úpadcu ALEX.L, s.r.o., so sídlom 925 84 Vlčany 992, IČO: 36 367 362, právne zastúpený: Pacalaj, Palla a partneri, s.r.o., so sídlom Nám. SNP č. 3, 917 01 Trnava, IČO: 36 857 548, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1100304/1/62447/2014 zo dňa 03.02.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/28/2014-29 zo dňa 29.01.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/28/2014-29 zo dňa 29.01.2015 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 1100304/1/62447/2014 zo dňa 03.02.2014 z r u š u j e a v r a c i a vec žalovanému na ďalšie konanie.
Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100304/1/62447/2014 zo dňa 03.02.2014, ktorým žalovaný ako odvolací orgán podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Nitra č. 9417301/5/50356598/2013 zo dňa 11.11.2013, ktorým bola žalobcovi ako daňovému subjektu uložená pokuta podľa § 155 ods. 1 písm. b) zákona č. 563/2009 Z. z. (daňový poriadok) vo výške 60,00 eur, slovom šesťdesiat eur, za správny delikt podľa § 154 ods. 1 písm. a) tretieho bodu zákona č. 563/2009 Z. z. (daňový poriadok) za nepodanie daňového priznania k dani z príjmov za rok 2012 na výzvu správcu dane č. 9417301/5/3322101/2013 zo dňa 10.07.2013 adresovanú daňovému subjektu ALEX.L, s.r.o. a doručenú ešte pred vyhlásením konkurzu na adresu sídla daňového subjektu uložením zásielky na pošte v zmysle § 31 ods. 3 Daňového poriadku.

Krajský súd sa v odôvodnení stotožnil s rozhodnutím žalovaného. Poukázal na ust. § 159 Daňového poriadku, podľa ktorého v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu pri správe daní za daňový

subjekt koná správca v konkurznom konaní. V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu sa na správcu v konkurznom konaní vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitných predpisov, ktoré upravujú práva a povinnosti daňového subjektu. Daňové priznania, daňové doklady a iné písomnosti, ktoré majú význam pre určenie práv a povinností daňového subjektu alebo iných osôb podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, vyhotovené správcom v konkurznom konaní namiesto daňového subjektu sa považujú za doklady vyhotovené daňovým subjektom.

Rozhodnutie ukladajúce povinnosť zaplatiť finančnú sankciu uloženú za správny delikt úpadcu bolo vydané dňa 11.11.2013, t.j. až po vyhlásení konkurzu, účinnosť ktorého nastala až 27.08.2013, v nadväznosti na uverejnenie v Obchodnom vestníku. Logicky teda nebolo možné pohľadávku, vzniknutú až viac ako dva mesiace po vyhlásení konkurzu uplatniť konkurznou prihláškou v zákonnej 45 dňovej lehote. Rovnako bolo dôvodné konať s konkurzným správcom tak, ako to vyplýva z ust. § 158 Daňového poriadku.

Krajský súd dospel k záveru, že žalovaný správca dane pri aplikácii daňových predpisov nepochybil. Rozhodnutie o uložení povinnosti zaplatiť pokutu za správny delikt (ako právny základ pre existenciu pohľadávky) bolo vydané až po vyhlásení konkurzu, po uplynutí zákonom stanovenej 45-dňovej lehoty na prihlásenie pohľadávky a v súlade so zákonom bola povinnosť uložená konkurznému správcovi.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca včas odvolanie. Namietal, že ako správca konkurznej podstaty neporušil povinnosť, za ktorú mu bola uložená pokuta. Pokuta mala byť uložená úpadcovi. Úpadca ako daňový subjekt bol vyzvaný na predloženie daňového priznania v čase, kedy ešte nebol na neho vyhlásený konkurz a taktiež uvedenú povinnosť mal splniť do 15.08.2013, tzn. tiež do okamihu, kedy ešte nebol na neho vyhlásený konkurz. Žalobca ako správca konkurznej podstaty, vzhľadom na fikciu doručenia, nemal vedomosť, že predmetná výzva na predloženie daňového priznania bolo úpadcovi doručená. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe vyhovel v celom rozsahu.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu, ktoré mu bolo doručené dňa 30.03.2015, písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a napadnutý rozsudok zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 1100304/1/62447/2014 zo dňa 03.02.2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene niektorých zákonov oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu.

Podľa § 159 zák. č. 563/2003 Z.z. (Daňový poriadok) v znení účinnom ku dňu uloženia pokuty žalobcovi v čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu pri správe daní za daňový subjekt koná správca v konkurznom konaní. V čase od vyhlásenia konkurzu do zrušenia konkurzu sa na správcu v konkurznom konaní vzťahujú ustanovenia tohto zákona a osobitných predpisov, ktoré upravujú práva a povinnosti daňového subjektu. Daňové priznania, daňové doklady a iné písomnosti, ktoré majú význam pre určenie práv a povinností daňového subjektu alebo iných osôb podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, vyhotovené správcom v konkurznom konaní namiesto daňového subjektu sa považujú za

doklady vyhotovené daňovým subjektom.

Uvedené ustanovenia neupravujú prechod deliktuálnej zodpovednosti na správcu konkurznej podstaty za správne delikty úpadcu, spáchané pred vyhlásením konkurzu. Skutok bol daňovým subjektom dokonaný pred vyhlásením konkurzu. Formálnym vyjadrením vzniku deliktuálnej zodpovednosti je uvedenie zodpovednej osoby v sankčnom rozhodnutí a uloženie sankcie. Je potrebné zdôrazniť, že nemožnosť prechodu deliktuálnej zodpovednosti za skutok je všeobecným princípom správneho trestania a výnimky platia iba v práve hospodárskej súťaže na základe osobitných prameňov práva.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech v konaní vznikol náhradu trov konania. Žalobca ani jeho právny zástupca trovy právneho zastúpenia nevyčísľili v lehote 3 dní od vyhlásenia rozsudku podľa 151 ods. 1 O.s.p. Odvolací súd preto podľa § 151 ods. 2 O.s.p. v písomnom vyhotovení rozsudku žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.